

DE Frisici nominis origine, cùm variae & prolixæ variorum sint disputationes & opiniones, quas compendij causa hic recensere nequimus, relegabo lectorem ad perfectum Frisice gentis historicum Suffridum Petrum Leovvardensem, Frisium, qui abunde satis hanc rem tractat in libello quodam h̄c Colonæ impresso. A Frisone tamen duce quodā ipsorum sic appellatos esse Frisones seu Frisios verisimilima est sententia. Vigilius Zvichemus vir vndiquaque doctissimus, natione Friso, affirmit Frisones nomen suum antiquissimum à seculis inde sibi vindicasse, nec unquam, uti propemodum omnes reliqui Germanorum populi, id mutasse, eoque ab originum nomine sese insigniuisse, quod in tanta caducarum omnium rerum confusione, ipsi originis suæ nomen intercidere non sunt passi. Veteres itaque hi Frisii & sedem & nomen tuerunt suum, quanquam nonnullis & Chauci olim dicti creduntur. Fit autem id vel ex ignorantia, vel ex antiquorum geographorū scriptis haud probè intellectis. Chauci siquidem non Frisii, sed eorum fuere vicini, at cum Frisii à Rheni ostio, cui Fleuo nomen est, ad Amasium sive Amefin usque flu. continuo iuxta Australis maris & Oceani Germ. littora habitent; Chauci ijsdem trans flumen vicini fuere, tandemque abolito veteri vocabulo toti in Frisiorum nomen concessere, hodieque Orientales Frisii vocantur, quos h̄c nostra tabula non complectitur. Ad eorum autem differentiam h̄c nostra Occidentalis Frisia dicitur, quæ eadem vera & antiqua illa Frisia est, quæ sola ijsdem sedibus nomen suum tueretur. Hi itaque VVigevvonus, id est, maritimorum & littoralium natio sunt, littora Germaniæ Aquilonaria tenentes. Gens ipsa ferox, robusti corporis, atque animi intrepidi, ad necem prona, & libertatis studiofa, exterorum peregrinorumque impatiens, castitatis amans, natos natasque suas incorruptas educant ad maturam usque ætatem: nec matura sunt illis coniugia, unde proles accipiunt robustiores, in grandiuscula corpora enascentes, portationibus plus & quo addicti. Rei pecuniarie magnopere dediti, cùm in numeros greges alant, ac boues omnium quos Europa habet optimos ac maximos ipsorum procreet regio. licet Anglia generosos gignat: ita ut hinc in omnem propemodum Europam abigantur, vaccis etiam foecundissimis abundant. Equos bello aptissimos educat magis quam gignit. Indies autem magis magisque mercaturæ se applicant: nauticæ etiam rei studiosi, punctionibus insuper plerique inhant. Regio h̄c in quatuor diuiditur status, quorum eminentior est Gruningensis, de quo præcedenti folio diximus, reliqui sunt comitatus de Östergoi, comitatus de VVestergoi, & comitatus septem Saltuum, vulgo Seuenvolden, horumque trium caput est vrbs Leovvardia, opulenta & munita satis, h̄c aulam forumque habet quo litigantium causæ cognoscuntur, dijudicanturque. Huic vicinus est Zvvichem pagus, Vigilius Prädis Bruxellensis natale solum. Docum, Oostergensis dicensis oppidum, Gemianum Frisium medicum ac mathematicum insignem nobis genuit. Stauren oppidum hodie, olim potentissima erat ciuitas in stricto mari Australi, inundationibus autem frequentissimis ad inferiorem iam multè fortunam redacti est. Franichera diues & opulentum oppidum, in quo ut plurimum nobiliores homines degunt, quod perduellium sui principis (qui tum Saxonius dux erat) ob fidionem fortiter sustinuerit, unde amplio ab eo prærogativo, & priuilegijs præ ceteris Frisie vrbibus ornatis simus: agrum habet, quemadmodum & vniuersa Frisia, planum ac pascuis foecundissimum, stagnis tamen, lacubus ac paludibus intercisi. Sunt & alia huius regionis nobilia oppida, arcibus castrisque, sicut h̄c prædicta, munita. Aer vt cuncte salutis est, nisi quantum paludum exhalatione infectatur, quanquam & id labis, si quid est, ventorum beneficio expurgatur. Maris saeutijs ita obnoxia, vt Choro flante saepenumero periclitetur, atque dudum praterito 170. anno, Calend. Nouembri, non pecudum modò, sed & hominum ad myriades usque iacturam fecerit, unde & in hodiernum diem diluvium istud die Allerheiligen flush vocatur. Obque has causas frumenti parum ferax est, inundationes enim annuæ, sementem aut extingerent, aut per agros omnes dispergerent. Vineta quoque ob nimium frigus, ventorumque rigorem regio non patitur. Sylvas etiamsi habeat, tamen hæ sufficienes non sunt ut foco ligna ministrent. His itaque natura subuenit procreata gleba illa pingui ac bituminosa, quæ vento indurata lignorum penuriam subleuet, eamque in tanta habent abundantia, ut & vicinis regionibus subuenire illis queant. Sunt etiam nonnullæ in Oceano vicina Insulæ ad hanc regionem spectantes, are nos tamen omnes, quarum incolæ ex piscatura præcipue viuunt.

